PAOLO MENGOZZI
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. május 31.[1]

C-673/15. P–C-676/15. P. sz. egyesített ügyek

The Tea Board
kontra

az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – A 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja – Az együttes uniós védjegyek jogosultjának felszólalása – A 66. cikk (2) bekezdése – Eredetmegjelölésből álló együttes védjegyek – Funkció – Egyéni védjegybejelentéssel való ütközés – Összetéveszthetőség – Fogalom – Az áruk vagy szolgáltatások hasonlósága – Értékelési szempontok – 8. cikk (5) bekezdése – A »darjeeling« szóelemet tartalmazó szó- és ábrás védjegy – A »Darjeeling« eredetmegjelölésből álló korábbi együttes védjegy”

1. Fellebbezéseivel a The Tea Board azt kéri, hogy a Bíróság helyezze részben hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének 2015. október 2-i The Tea Board kontra OHIM – Delta Lingerie (Darjeeling) ítéletét (T-624/13, EU:T:2015:743), 2015. október 2-i The Tea Board kontra OHIM – Delta Lingerie (Darjeeling collection de lingerie) ítéletét (T-625/13, nem tették közzé, EU:T:2015:742), 2015. október 2-i The Tea Board kontra OHIM – Delta Lingerie (DARJEELING collection de lingerie) ítéletét (T-626/13, nem tették közzé, EU:T:2015:741) és 2015. október 2-i The Tea Board kontra OHIM – Delta Lingerie (Darjeeling) ítéletét (T-627/13, nem tették közzé, EU:T:2015:740) (a továbbiakban együttesen: megtámadott ítéletek), amelyekkel a Törvényszék részben elutasította a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának a The Tea Board és a Delta Lingerie közötti felszólalási eljárásokkal kapcsolatban 2013. szeptember 11-én és 17-én hozott határozatai (R 1387/2012-2, R 1501/2012-2, R 1502/2012-2 és R 1504/2012-2. sz. ügyek, a továbbiakban: megtámadott határozatok) ellen benyújtott hatályon kívül helyezés iránti kereseteit. Ezen ítéletekkel szemben a Delta Lingerie négy csatlakozó fellebbezést is benyújtott.

I. Jogi háttér

2. Az [európai uniós] védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet[2] 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha „kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”.

1 Eredeti nyelv: francia.

2 HL 2009. L 78., 1. o.

3. Ugyanezen rendelet „Együttes [európai uniós] védjegy” című 66. cikke előírja:

„(1) Az együttes [európai uniós] védjegy olyan [uniós] védjegy, amely alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse. Együttes [európai uniós] védjegy lajstromozására irányuló bejelentést nyújthat be a gyártók, az előállítók, a szolgáltatást nyújtók vagy a forgalmazók olyan szervezete, amely a rá irányadó jogszabályok szerint saját nevében jogokat szerezhet, kötelezettségeket vállalhat, szerződést vagy más jogügyletet köthet, perelhet és perelhető, továbbá a jogi személyiséggel rendelkező közjogi szervezet.

(2) A 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérően az (1) bekezdésben említett együttes [európai uniós] védjegy esetén a megjelölés oltalomban részesülhet akkor is, ha kizárólag az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának feltüntetéséből áll. Ebben az esetben az együttes közösségi védjegy jogosultja nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége körében, az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban használja a védjegyoltalom alatt álló megjelölést; a védjegyoltalom alapján a jogosult nem léphet fel különösen a földrajzi név használatára jogosult személlyel szemben.

(3) Az együttes [európai uniós] védjegyre az e rendeletben foglalt rendelkezéseket a 67–74. cikkekben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

II. A jogvita előzményei és a vitatott határozatok

4. A jogvita előzményei a megtámadott ítéletek alapján a következőképpen foglalhatók össze.

5. 2010. október 22-én, a Delta Lingerie a 207/2009 rendelet alapján közösségi védjegybejelentéseket nyújtott be az OHIM-hoz.

6. A lajstromozni kért védjegyek az alábbiak voltak:

– az alábbiakban megjelenített, világoszöld négyszögbe helyezett, fehér betűkkel írt „darjeeling” szóelemet tartalmazó ábrás megjelölés:

– az alábbiakban megjelenített, világoszöld négyszögbe helyezett, fehér betűkkel írt „darjeeling collection de lingerie” szóelemeket tartalmazó ábrás megjelölés:

– az alábbiakban megjelenített, fehér alapon fekete betűkkel írt „darjeeling collection de lingerie” szóelemeket tartalmazó ábrás megjelölés:

– az alábbiakban megjelenített, fehér alapon fekete betűkkel írt „darjeeling” szóelemet tartalmazó ábrás megjelölés:

7. A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 25-i Nizzai Megállapodás szerinti 25., 35. és 38. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették. [3]

8. A közösségi védjegybejelentéseket a *Közösségi Védjegyértesítő* 2011. január 7-i 4/2011. számában tették közzé.

3 Ezek a termékek és szolgáltatások az alábbi leírásnak felelnek meg. A 25. osztályba tartozó: „Női alsóruházat és nappali és éjszakai fehérneműk, többek közt csípőszorítók, bodyk, pánt nélküli felsőrészek, derékszorítók, melltartók, bugyogók, bugyik, csíkbugyik, rövid topok, pántos bikinifelsők, boxeralsók, harisnyakötők, harisnyatartók, zoknitartók, ingblúzok, bébidollok, harisnyanadrágok, harisnyák, fürdőruhák; Ruházati cikkek, kötött ruhadarabok, fehérneműk, trikók, pólók, fűzők, blúzok, bébidollok, boák, munkaköpenyek, kezeslábasok, melegítőfelsők, bodyk, pizsamák, hálóingek, nadrágok, házinadrágok, vállkendők, házikötösök, pongyolák, fürdőköpenyek, fürdőruhák, fürdőnadrágok, alsószoknyák, kendők”; a 35. osztályba tartozó: „Női alsóneműk és női fehérneműk, parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítése; üzleti tanácsadási szolgáltatások kiskereskedelmi elárusítóhelyek és beszerzési központok létrehozásához és üzemeltetéséhez, kiskereskedelmi értékesítéshez és reklámozáshoz; értékesítési promóció (harmadik fél számára), reklámozás, kereskedelmi ügyek igazgatása, kereskedelmi igazgatás, online reklámozás számítógépes hálózaton, reklámanyagok (szórólapok, prospektusok, ingyenes újságok, áruminták) terjesztése, újság-előfizetési szolgáltatások harmadik fél számára; üzleti információ vagy információkérés; kereskedelmi vagy reklámcélú rendezvények, kiállítások szervezése, reklámprodukciós osztály, reklámhelyek bérlése, rádiós, televíziós reklámozás, reklámszponzorálás”; a 38. osztálynak megfelelő: „Távközlés, üzenetek és képek számítógéppel támogatott küldése, termékbemutatók interaktív tv-közvetítésének szolgáltatása, számítógép-terminálokon keresztül megvalósított összeköttetések, összeköttetések (közvetítés) nyitott vagy zárt számítógépes világhálózatokon keresztül”.

9. 2011. április 7-én a The Tea Board, a teáról szóló 1953. évi 29. sz. indiai törvény által létrehozott és a teatermesztés igazgatására felhatalmazott jogi személy felszólalást nyújtott be a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján a bejelentett védjegyeknek a fenti 7. pontban említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában történő lajstromozásával szemben.

10. A felszólalás az alábbi, korábbi védjegyeken alapult:

– a 2005. március 7-én bejelentett és 2006. március 31-én 4325718. számon lajstromozott DARJEELING korábbi együttes európai uniós szóvédjegy,

– az alábbiakban megjelenített, 2009. november 10-én bejelentett, 2010. április 23-án 8674327. számon lajstromozott korábbi együttes európai uniós ábrás védjegy:

11. A két együttes európai uniós védjegy a 30. osztályba tartozó árukat jelöl, és az alábbi leírásnak felel meg: „Tea”.

12. A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikkének (1) és (5) bekezdése volt.

13. A megtámadott ítéletekből kitűnik, hogy a The Tea Board a fellebbezési tanács előtt bizonyítékokat terjesztett elő annak igazolására, hogy a „darjeeling” szóelem, azaz az ütköző védjegyek közös szóeleme, teákra vonatkozó, oltalom alatt álló eredetmegjelölés, amelyet egy 2007. november 12-én érkezett kérelem alapján egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Darjeeling [OFJ]) szóló, 2011. október 20-i 1050/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelettel[4] (HL L 276., 5. o.) jegyeztek be. E végrehajtási rendeletet a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet[5] alapján fogadták el, amelynek helyébe időközben a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet lépett.[6]

14. A 2012. május 31-én, június 11-én és július 10-én hozott négy határozattal a felszólalási osztály elutasította a felszólalásokat. 2012. július 27-én és augusztus 10-én a The Tea Board fellebbezéseket nyújtott be az OHIM-hoz e határozatok ellen.

15. Az OHIM második fellebbezési tanácsa a megtámadott határozatokkal elutasította a fellebbezéseket, és helybenhagyta a felszólalási osztály határozatait. Különösen megállapította, hogy tekintettel az ütköző védjegyek árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások hasonlóságának hiányára, nem áll fenn a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség. Hasonlóképpen elutasította az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének állítólagos megsértését azzal az indokkal, hogy a The Tea Board által szolgáltatott bizonyítékok nem elegendők annak kimondásához, hogy az említett cikk alkalmazásának feltételei teljesülnek.

4 HL 2011. L 276., 5. o.

5 HL 2006. L 93., 12. o.

6 HL 2012. L 343., 1. o.

III. A megtámadott ítéletek

16. A The Tea Board négy keresetet nyújtott be a Törvényszékhez a négy megtámadott határozat hatályon kívül helyezése iránt.

17. Keresetei alátámasztására két jogalapra hivatkozott. Első jogalapjával arra hivatkozott, hogy a fellebbezési tanács tévesen utasította el a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének értelmében vett összetéveszthetőség fennállását annak megállapítását követően, hogy az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások teljes mértékben különböznek. E jogalap keretében a The Tea Board különösen azt rótta fel a fellebbezési tanácsnak, hogy tévedett a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó együttes védjegyeknek – amelyek alapvető funkciója annak biztosításában áll, hogy az azzal megjelölt áruk vagy szolgáltatások a megjelölt földrajzi származási helyen található vállalkozástól származnak – biztosított oltalom terjedelmét illetően, és a jelen ügyben ugyanazon típusú értékelést végezte el, amelyet a valamely két egyéni védjegy közötti összetéveszthetőség fennállásának értékelése céljából végzett volna el. A második, az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapjával a The Tea Board arra hivatkozott, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a jelen ügyben nem teljesülnek e rendelkezés alkalmazási feltételei.

18. Az első jogalapot illetően a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az nem megalapozott. A Törvényszék lényegében arra a megállapításra jutott, hogy amennyiben a 207/2009 rendelet együttes európai uniós védjegyekre vonatkozó fejezetének egyik rendelkezése sem teszi lehetővé azon következtetés levonását, hogy az együttes európai uniós védjegyeknek, azokat is beleértve, amelyek az árujegyzékben szereplő áruk és szolgáltatások földrajzi származásának megjelölésére szolgáló jelzésből állhatnak, az alapvető funkciója különbözik az egyéni európai uniós védjegyekétől, meg kell állapítani, hogy az – éppúgy, mint az egyéni európai uniós védjegyek esetében – abban áll, hogy a védjeggyel ellátott árukat vagy szolgáltatásokat a valamely vállalkozástól való származásuk alapján, nem pedig földrajzi származásuk alapján megkülönböztesse. A Törvényszék elutasítva a The Tea Board által előterjesztett különböző, ezzel ellentétes érveket, megállapította, hogy mivel a felszólalási eljárás keretében az ütköző megjelölések egyrészről együttes védjegyek, másrészről egyéni védjegyek, a megjelölt áruk és szolgáltatások összehasonlítását ugyanazon szempontok alapján kell elvégezni, mint amelyek akkor alkalmazandók, amikor két egyéni védjeggyel megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságát vagy azonosságát értékelik. E kritériumok alkalmazása során a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy helyben kell hagyni a fellebbezési tanács által a jelen ügyben levont azon következtetést, amely szerint nincs kapcsolat a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások, valamint a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő áruk között, mivel azon puszta eshetőség, hogy az érintett vásárlóközönség úgy vélheti, hogy ezen áruk és szolgáltatások földrajzi származása azonos, nem elegendő azok hasonlóságának vagy azonosságának a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából történő megállapításához. Végül a Törvényszék megállapította, hogy még ha az együttes védjegyek és egyéni védjegyek közötti összetéveszthetőség értékeléséről van is szó, az ütköző megjelölések hasonlósága sem ellensúlyozhatja az e megjelölésekkel jelölt áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság hiányát.

19. A második jogalapot illetően, a Törvényszék mindenekelőtt rámutatott, hogy a felek nem vitatták, hogy az ütköző megjelölések hangzásbeli szempontból azonosak, vizuálisan pedig erőteljesen hasonlók. Ezt követően megállapította, hogy a fellebbezési tanács nem jutott végkövetkeztetésre sem a korábbi védjegyek jóhírneve vonatkozásában, sem az ütköző megjelölések között a vásárlóközönség képzetében fennálló kapcsolatot illetően, de elemzésének érdekében két hipotetikus előfeltevésre alapította álláspontját, amelyek közül az első szerint a korábbi védjegyek közül egy védjegy kivételesen nagy fokú jóhírneve nyert bizonyítást, a második szerint pedig lehetséges, hogy az érintett vásárlóközönség kapcsolatot teremt az ütköző megjelölések között. A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett veszélyeket illetően a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy nem áll fenn a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége sérelmének veszélye, és hogy kizárta annak veszélyét, hogy a bejelentett védjegyek használata sérti a korábbi védjegyek jóhírnevét.

Ellenben annak veszélyét illetően, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy tekintettel arra, hogy a vitatott határozatok a korábbi védjegyek kivételes fokú jóhírnevének hipotetikus előfeltevésén alapulnak, az ütköző védjegyekben közös „darjeeling” szóelem által felidézett pozitív tulajdonságok alkalmasak arra, hogy azokat a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő bizonyos árukra és szolgáltatásokra átültessék, és ennek következtében az utóbbi védjegyek vonzerejét megerősítsék. A Törvényszék ezért megállapította, hogy a vitatott határozatokat részben hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben a fellebbezési tanács elutasította a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazását azzal, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékébe tartozó, 25. osztályba tartozó valamennyi áru és 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatások vonatkozásában kizárta, hogy fennáll e védjegyek alapos ok nélkül történő használata tisztességtelen kihasználásának veszélye.

IV. A fellebbezések

A. Az eljárás

20. A 2015. december 14-i keresetlevelekkel a The Tea Board négy fellebbezést nyújtott be a megtámadott ítéletekkel szemben. A Bíróság elnöke 2016. február 12-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette az ügyeket.

21. 2016. április 11-i külön beadványában az elsőfokú eljárásban beavatkozóként részt vevő Delta Lingerie csatlakozó fellebbezést nyújtott be a megtámadott ítéletekkel szemben. A The Tea Board, az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és a Delta Lingerie a 2017. január 25-én tartott tárgyaláson szóbeli észrevételeket terjesztett elő.

B. A felek kérelmei a fellebbezésben

22. A fellebbező valamennyi ügyben kéri, hogy a Bíróság részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket, amennyiben a Törvényszék elutasította a keresetet a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, a „női alsóneműk és női fehérneműk, parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítésén” kívül a 35. osztályba tartozó és a 38. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában, ha szükséges, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és az EUIPO-t kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

23. Az EUIPO és a Delta Lingerie valamennyi ügyben kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a The Tea Boardot kötelezze a költségek viselésére.

C. A felek kérelmei a csatlakozó fellebbezésben

24. A Delta Lingerie valamennyi ügyben kéri, hogy a Bíróság részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket, amennyiben a Törvényszék hatályon kívül helyezte a vitatott határozatokat a bejelentett védjegyekkel megjelölt és a 25. osztályba tartozó áruk, valamint a bejelentett védjegyekkel megjelölt és a 35. osztályba tartozó „női alsóneműk és női fehérneműk, parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítése” vonatkozásában, ha szükséges, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és a The Tea Boardot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

25. Az EUIPO és a The Tea Board valamennyi ügyben kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a csatlakozó fellebbezést, és a Delta Lingerie-t kötelezze a költségek viselésére.

V. Elemzés

A. A fellebbezésekről

26. Az egyes fellebbezései alátámasztására a The Tea Board két jogalapra hivatkozik, ezek közül az első a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén, a második pedig ugyanezen rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapul.

1. A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított első jogalapról

27. A The Tea Board által benyújtott valamennyi fellebbezés első jogalapja három részre tagolódik. Az első rész a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti együttes védjegyek alapvető funkciójának hibás meghatározásán alapul. A második rész az ilyen együttes védjegy és az egyéni védjegybejelentés tárgyát képező megjelölés közötti ütközés esetén az áruk és szolgáltatások hasonlóságának értékelése céljából alkalmazandó szempontokkal kapcsolatos téves jogalkalmazáson alapul. Végül a jogalap harmadik részével a The Tea Board arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen határozta meg az összetéveszthetőség jellegét ilyen ütközés esetén.

28. A fent említett három rész közül először az elsőt, azt követően logikai sorrendben az összetéveszthetőség jellegére vonatkozó harmadikat, majd végül a másodikat vizsgálom meg.

a) Az első jogalap első részéről: a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti együttes védjegyek alapvető funkciójának téves megállapítása

29. A fellebbezés első jogalapjának első részével a The Tea Board arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy elferdítette a jelen ügyben szereplő tényeket annak megállapításakor, hogy az árujegyzékben szereplő áruk földrajzi származásának megjelölésére szolgáló jelzésből álló, a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének értelmében vett együttes védjegy alapvető funkciója nem különbözik az ezen rendelet 66. cikke (1) bekezdésének értelmében vett együttes védjegy alapvető funkciójától, és így mindkét esetben a védjegyek alapvető funkciója a kereskedelmi származás jelölése.

30. A The Tea Board ennek a résznek az alátámasztására négy érvet hoz fel.

31. Először is arra a megállapításra támaszkodik, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában rögzített feltétlen kizáró okhoz képest kivételt jelent, azonban nem fejti ki, hogy az ilyen megállapítás hogyan támaszthatná alá azon álláspontját, amely szerint az ezen rendelkezések közül az elsőben meghatározott együttes védjegyek alapvető funkciója különbözik a többi együttes védjegy funkciójától.

32. Annak ellenére, hogy ezen első érv kevéssé részletes, a 207/2009 rendelet fent említett két rendelkezése közötti kapcsolatot mélyebben kell vizsgálni annak érdekében, hogy az e rendelet 66. cikkében előírt kivétel okát jobban körül lehessen határolni.

33. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy – amint azt a Bíróság pontosította – a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésében felsorolt lajstromozást kizáró okok egymástól függetlenek,[7] és hogy a valamennyi kizáró ok vizsgálata során figyelembe vett közérdek eltérő megítéléseket jeleníthet meg, sőt kell is, hogy megjelenítsen a szóban forgó kizáró ok tekintetében.[8]

7 Lásd különösen: 2004. október 21-i OHIM kontra Erpo Möbelwerk (C-64/02 P, EU:C:2004:645, 39. pont).

8 Lásd különösen: 2004. április 29-i Henkel kontra OHIM ítélet (C-456/01 P és C-457/01 P, EU:C:2004:258, 45. és 46. pont).

34. A Bíróság a 89/104/EGK első irányelv[9] 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának – amelynek a jelen ügy szempontjából releváns tartalma megegyezik a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának tartalmával – értelmezése során pontosította, hogy e rendelkezés „közérdekű célt szolgál, nevezetesen azt, hogy a lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk vagy szolgáltatások kategóriájának leírására szolgáló megjelöléseket vagy jelzéseket bárki szabadon használhassa akár együttes védjegyekként, akár valamely összetett vagy ábrás védjegy részeként, megakadályozva, hogy ezen megjelölések vagy jelzések egyetlen vállalkozás számára fenntarthatók legyenek csupán azért, mert védjegyként lajstromozták azokat”[10]. Még pontosabban azon jelek és adatok tekintetében, amelyek a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő árukategóriák földrajzi eredetének jelölésére szolgálhatnak, különös tekintettel a földrajzi nevekre, a 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítéletben (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 26. pont) a Bíróság kimondta, hogy „fennáll a közérdek hozzáférhetőségük fenntartására éppen azon képességükből adódóan, hogy nem csupán esetlegesen tájékoztatnak az érintett áru- vagy szolgáltatási kategóriák minőségéről vagy egyéb jellemzőiről, de irányítják is a fogyasztók preferenciáit, például az árukat vagy a szolgáltatásokat egy pozitív érzelmek keltésére alkalmas helyhez kapcsolva”.

35. A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában rögzített feltétlen kizáró oknak alapvetően monopolellenes célja van különösen annyiban, amennyiben olyan megjelölésekre vonatkozik, amelyek a megjelölt áruk vagy szolgáltatások földrajzi származásának jelzésére szolgálhatnak, és amelyeket az érintett vásárlóközönség úgy észlel, mint amely ilyen származást jelöl.[11]

36. Az ilyen célból azt a következtetést lehet levonni, hogy az e rendelkezéstől és az abban meghatározott feltételen kizáró októl való, a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdésében foglalt eltérés létjogosultsága a megjelölt védjegyek együttes jellegén alapul, ami kizárja, hogy az ilyen megjelölések és jelzések szabad rendelkezésre állásához fűződő közérdekkel ellentétes módon egyetlen vállalkozás kisajátítsa az ezen megjelöléseket és jelzéseket tartalmazó védjegyek használatát.[12]

37. A The Tea Board állításával ellentétben egyetlen olyan érv sem alapulhat ezen a létjogosultságon, vagy általában a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése és az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja közötti kapcsolaton, amely azon álláspont mellett szól, amely szerint a földrajzi jelzésekből álló együttes védjegyek alapvető funkciója különbözik a többi együttes védjegy alapvető funkciójától.

9 A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.).

10 Lásd: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 25. pont); 2003. április 8-i Linde és társai ítélet (C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, 73. pont), 2012. március 15-i Strigl és Securvita ítélet (C-90/11 és C-91/11, EU:C:2012:147, 31. pont). A 207/2009 rendeletet megelőző, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjára vonatkozóan lásd: 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 37. pont).

11 E cél különbözik a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt kizáró ok céljától, amely a megkülönböztető képességgel nem rendelkező, és így a védjegy alapvető funkciójának betöltésére, vagyis a jelölt áru vagy szolgáltatás kereskedelmi származásának jelölésére nem alkalmas megjelölések lajstromozásból való kizárására irányul, mivel az ezen feltétlen kizáró ok mögött meghúzódó közérdek – a Bíróság által használt kifejezéssel élve – elválaszthatatlan a védjegy fent említett alapvető funkciójától. Lásd ebben az értelemben: 2004. szeptember 16-i SAT.1 kontra OHIM ítélet (C-329/02 P, EU:C:2004:532, 27. pont); 2005. szeptember 15-i BioID kontra OHIM ítélet (C-37/03 P, EU:C:2005:547, 60. pont). Lásd azonban ellentétes értelemben: 2001. szeptember 20-i ítélet, Procter & Gamble kontra OHIM (C-383/99 P, EU:C:2001:461, 37. pont), ami ezen szempont vonatkozásában egyedüli.

12 Egyébként ilyen értelmű döntést hozott a Bíróság az 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítéletben, amikor azt hangsúlyozta, hogy Bíróság korábban már kifejezetten kimondta, hogy a 89/104 első irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja mögött meghúzódó közérdeket az irányelv 15. cikkének (2) bekezdésében szereplő azon lehetőség is bizonyítja, hogy a tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérően előírhatják, hogy az áruk földrajzi származásának jelölésére alkalmas megjelölések vagy jelzések együttes védjegyeknek minősülhetnek. Lásd még: 2016. július 20-i Internet Consulting kontra EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL) ítélet (T-11/15, EU:T:2016:422, 55. pont).

38. Másodszor a The Tea Board arra hivatkozik, hogy a földrajzi jelzés oltalmát biztosító együttes védjegy alapvető funkciója, hogy a vele megjelölt áruk és/vagy szolgáltatások földrajzi származását, nem pedig a kereskedelmi származását biztosítsa. Az ilyen védjegy csak az együttes védjegy alatt kínált és értékesített áruk és szolgáltatások közös származásának biztosítására szolgálhat, vagyis annak biztosítására, hogy ezen áruk vagy ezen szolgáltatások az érintett földrajzi területen letelepedett vállalkozástól származnak, azonban annak jelzése nélkül, hogy melyik konkrét vállalkozástól származnak.

39. Számomra úgy tűnik, hogy ezen érv – legalábbis részben – az egyéni védjegy és az együttes védjegy megkülönböztető funkciójának összetévesztésén alapul. Ez a funkció eltérően működik az egyik, illetve a másik esetben. Az egyéni védjegynek így alkalmasnak kell lennie egy adott vállalkozás áruinak vagy szolgáltatásainak megkülönböztetésére, míg az együttes védjegy a védjegyjogosult szervezet tagjaitól származó áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetésére irányul. Más szóval az együttes védjegy egyáltalán nem alkalmas arra, hogy azonosítsa valamely egyedi vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait, hanem csak arra, hogy azokat közös származásuk szerint megkülönböztesse. Ez egyébként magából a 207/2009 irányelv 66. cikke (1) bekezdésének szövegéből egyértelműen következik.

40. A The Tea Board azt állítja, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti együttes védjegy jellegénél fogva még az ilyen megkülönböztető funkció betöltésére is alkalmatlan. Álláspontjának alátámasztása érdekében egyrészt az említett rendelet 67. cikkének (2) bekezdésére hivatkozik, amely előírja, hogy a földrajzi jelzésből álló együttes védjegy használatára vonatkozó, az e cikk (1) bekezdésének megfelelően[13] benyújtott szabályzatban lehetővé kell tenni mindazok csatlakozását a védjegyjogosult szervezethez, akiknek árui vagy szolgáltatásai az érintett földrajzi helyről származnak, másrészt a 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet (C-96/09 P, EU:C:2011:189) 147. pontjára.

41. Bevallom, nem értem, hogy a 207/2009 rendelet 67. cikkének (2) bekezdése mennyiben támasztja alá a földrajzi jelzésből álló együttes védjegyek arra való állítólagos alkalmatlanságát, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse az ugyanolyan közös származással nem rendelkező áruktól és szolgáltatásoktól. E rendelkezés valójában annak biztosítását célozza, hogy minden vállalkozás, amely az együttes védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások tekintetében a szóban forgó földrajzi jelzés használatára jogosult, megszerezhesse e védjegy használatának jogát a védjegyjogosult szervezethez való csatlakozással, így tehát annak elkerülését, hogy az említett jelzést (védjegy funkciójában) valamely zárt vállalatcsoport javára kisajátítsák.

42. A The Tea Boardnak a 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet (C-96/09 P, EU:C:2011:189) 147. pontjára való hivatkozását illetően kiemelem, hogy a Bíróság ebben a pontban (a nemzeti és nemzetközi rendelkezések alapján) valamely oltalom alatt álló földrajzi jelzés alapvető funkciójáról, nem pedig valamely földrajzi jelzésből álló együttes védjegy alapvető funkciójáról határozott. Márpedig, ahogyan azt a jelen indítvány későbbi részében látni fogjuk, e két megjelölés funkciója, valamint oltalmának terjedelme különbözik. Ez egyébként magából a 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítéletből (C-96/09 P, EU:C:2011:189) is kitűnik, amelyben a Bíróság pontosította, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján valamely európai uniós védjegybejelentéssel szembeni felszólalás céljából hivatkozott megjelölést szükségszerűen „védjegyként” kell használni, tehát annak utalnia kell a árujegyzékben szereplő áruk kereskedelmi származására, és hogy nem elfogadható e megjelölés földrajzi jelzésként való használata, azaz ezen áruk földrajzi származásának biztosítása céljából való használata.[14]

13 A 207/2009 rendelet 67. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az együttes védjegy bejelentőjének be kell nyújtania a védjegy használatára vonatkozó szabályzatot, amelynek tartalmaznia kell az együttes közösségi védjegy használatára jogosult személyek felsorolását, a védjegyjogosult szervezetben való tagság feltételeit, valamint – ha van ilyen – a védjegy használatának feltételeit, ideértve az azok megsértése esetére kilátásba helyezett jogkövetkezményeket is.

14 Lásd: 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet (C-96/09 P, EU:C:2011:189) 147–150. pontja.

43. Általánosságban a The Tea Board álláspontja ellentétes a 207/2009 irányelv 66. cikke (1) bekezdésének szövegével és ugyanezen cikk (2) bekezdésével való kapcsolatával, illetve az uniós védjegyrendszer egészével.

44. Egyrészt a 207/2009 rendelet 66. cikke (1) bekezdésének értelmében csak olyan megjelölés lehet együttes európai uniós védjegy, amely „alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse”. E cikk (2) bekezdése előírja, hogy ezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjától eltérően az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának megjelölésére szolgáló megjelölések vagy jelzések „az (1) bekezdésben említett” együttes védjegyekké válhatnak. A 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti együttes védjegyek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott együttes európai uniós védjegyeknek tehát csak egyik kategóriáját képezik. A The Tea Board álláspontjának elfogadása azon kapcsolat figyelmen kívül hagyását jelentené, amelyet az uniós jogalkotó kívánt létrehozni a fent hivatkozott két rendelkezésben említett megjelölések között.

45. Másrészt a 207/2009 rendelet 66. cikkének (3) bekezdésével összhangban az együttes európai uniós védjegyre az e rendeletben foglalt rendelkezéseket eltérő rendelkezés hiányában kell alkalmazni.[15] Márpedig a 207/2009 rendelet 4. cikke értelmében valamely megjelölés csak azzal a feltétellel lehet európai uniós védjegyoltalom tárgya, ha „[alkalmas] arra, hogy valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól”. E megkülönböztető funkciót úgy kell érteni, hogy az a védjeggyel megjelölt áruk és szolgáltatások kereskedelmi származására utal. Ugyanis az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a védjegy alapvető rendeltetése „annak biztosítása a fogyasztó vagy a végfelhasználó számára, hogy a védjeggyel jelölt áru vagy szolgáltatás a védjegyjogosulttól származik, és ezáltal annak lehetővé tétele, hogy ezen árut vagy szolgáltatást megkülönböztessék az egyéb eredetű áruktól vagy szolgáltatásoktól”[16]. A 207/2009 rendelet együttes védjegyekre vonatkozó rendelkezései közül egyik sem kérdőjelezi meg ezt a származási funkciót, amely a Bíróság szerint a védjegy által nyújtott oltalom célját képezi.[17] Éppen ellenkezőleg, a 207/2009 rendelet 66. cikkének (1) bekezdése megerősíti, hogy az együttes védjegyek azonos funkciót töltenek be, és pontosítja, hogy e megjelölések tekintetében e funkció a megjelölt áruknak vagy szolgáltatásoknak a védjegyjogosult szervezetekhez való visszavezethetőségére irányul.

46. Nem vitatott, hogy az együttes védjegyek egyéb funkciókat is betölthetnek. Így nem összetévesztve a tanúsító védjegyekkel,[18] a velük jelölt áruk vagy szolgáltatások valamilyen különös jellemzőjét vagy minőségét tanúsíthatják.[19] Ami közelebbről a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti együttes védjegyeket illeti, információt nyújtanak a fogyasztó számára a velük jelölt termékek vagy szolgáltatások földrajzi származásáról, és a területhez vagy bizonyos helyi termelési hagyományokhoz kapcsolódóan minőségjelző funkciót tölthetnek be, vagy általánosabb jelleggel azon földrajzi területhez kapcsolódó pozitív tulajdonságokat közvetíthetik, amelyre azok utalnak.[20] Ugyanakkor ettől függetlenül az együttes védjegyek alapvető funkciója – legyen szó akár a 207/2009 rendelet 66. cikkének (1) bekezdése, akár 66. cikkének (2) bekezdése szerinti együttes védjegyekről – az, hogy – éppúgy,

15 A 2015/2424 rendelet 2017. október 1-jétől újraszövegezte a 207/2009 rendelet 66. cikkének (3) bekezdését annak lényeges módosítása nélkül.

16 Lásd: 1998. január 29-i Canon ítélet (C-39/97, EU:C:2009:442, 28. pont).

17 Lásd többek között: 1998. szeptember 29-i Canon ítélet (C-39/97, EU:C:1998:442, 27. pont).

18 A 2015/2424 rendelet a 74a.–74k. cikkekkel egészítette ki a 207/2009 rendeletet, amelyek 2017. október 1-jén lépnek hatályba, és az európai uniós tanúsító védjegyeket szabályozzák. E védjegyek lehetővé teszik valamely tanúsító intézmény vagy szervezet számára, hogy a tanúsítási rendszer tagjai számára engedélyezzék a védjegy használatát a tanúsítási feltételeknek megfelelő áruk vagy szolgáltatások jelzésére. Az említett 74a. cikk kimondja, hogy a tanúsítás nem vonatkozhat az érintett áruk vagy szolgáltatások földrajzi eredetére.

19 E tekintetben a 207/2009 rendelet 67. cikke előírja, hogy amennyiben a védjegy használata olyan feltételekhez kötött, mint például bizonyos minőségi követelményeknek való megfelelés vagy meghatározott gyártási módszer alkalmazása, a védjegy használatára vonatkozó szabályzatnak tartalmaznia kell ezeket. Egyébként a 207/2009 rendelet 73. cikke értelmében az oltalom megszűnésének terhe mellett az együttes védjegyjogosultnak kell meghoznia a szükséges intézkedéseket a védjegynek a védjegy használatára vonatkozó szabályzatban előírt használati feltételekbe ütköző használata elleni fellépés érdekében.

20 Lásd ebben az értelemben: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet (C-108/97 és C-109/97, EU:C:1999:230, 26. pont).

mint az e rendeletben [21] szabályozott valamennyi védjegy esetében – a védjegyjogosult áruit és szolgáltatásait az egyéb eredetű áruktól és szolgáltatásoktól megkülönböztesse. Amint azt már hangsúlyoztam, az együttes védjegyek tekintetében e megkülönböztető funkció révén lehetővé válik a védjegyjogosult szervezet azonosítása és a fogyasztó tájékoztatása arról, hogy a védjeggyel ellátott áruk és szolgáltatások ugyanannak a szervezetnek a tagjaitól származnak.

47. Harmadsorban és végezetül a The Tea Board arra hivatkozik, hogy a 207/2009 rendeletet az 1151/2012 rendelet és a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló egyezmény [22] fényében kell értelmezni. E két jogi aktus a földrajzi jelzések tekintetében annyiban ismeri el az annak jelölésére irányuló funkciót, hogy valamely termék egy bizonyos helyről származik, amennyiben – mint a Darjeeling együttes védjegy esetében – a jelölt terméknek valamely tulajdonsága, hírneve vagy más jellemzője alapvetően földrajzi eredetének tulajdonítható; és az e jelzések számára magas szintű oltalmat biztosít. [23]

48. Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a „Darjeeling” elnevezést oltalom alatt álló földrajzi jelzésként jegyezték be 2011-ben az 510/2006 rendelet alapján. Az ezen elnevezés lajstromozása iránti kérelmet 2007. november 12-én nyújtották be az Európai Bizottsághoz, azelőtt, hogy a Delta Lingerie benyújtotta volna a védjegybejelentését.

49. Abban az időszakban, amikor a The Tea Board a felszólalásait benyújtotta, még nem fogadták el a 2015/2424 rendeletet, [24] amely a 207/2009 rendelet 8. cikkét azzal az új (4a) bekezdéssel egészítette ki, amely szerint felszólalás nyújtható be azon földrajzi jelzés lajstromozása iránti kérelem alapján, amelyet az uniós jogszabályok vagy tagállami jog szerint a védjegybejelentést megelőzően nyújtottak be, és a földrajzi jelzést utóbb lajstromozták. [25]

50. Egyébiránt, bár a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése k) pontjának megfelelően az OHIM-nak be kellett tartania az 510/2006 rendelet 14. cikkének (1) bekezdésében foglalt védjegylajstromozási tilalmat, [26] e tilalom csak a földrajzi jelzéssel jelölt termékcsoporttal azonos termékcsoporttal kapcsolatos védjegybejelentésekre vonatkozott.

51. Ebből következően a jelen esetben a The Tea Boardnak nem volt lehetősége arra, hogy az OHIM előtt a „Darjeeling” elnevezés oltalom alatt álló földrajzi jelzésként való lajstromozására támaszkodjon a Delta Lingerie által benyújtott védjegybejelentések lajstromozásával szembeni felszólalása érdekében, azon tény ellenére, hogy a védjegybejelentéseket megelőzően benyújtották az ezen elnevezés lajstromozása iránti kérelmet.

52. Ennek tisztázása után úgy vélem, hogy a The Tea Board fenti 47. pontban említett érve sem megalapozott.

21 A 207/2009 rendeletnek a 2424/2015 rendelettel bevezetett 74a. cikke azonban másképpen írja le a tanúsító védjegyek funkcióját. E rendelkezések értelmében e védjegynek alkalmasnak kell lennie „arra, hogy a védjegyjogosult által az anyagösszetétel, az áruk gyártási módja vagy a szolgáltatásnyújtás módja, illetve a minőség, a pontosság vagy egyéb jellemzők tekintetében – a földrajzi eredet kivételével – tanúsított árukat és szolgáltatásokat megkülönböztesse az ilyen tanúsítással nem rendelkező áruktól és szolgáltatásoktól”. E védjegyek megkülönböztető funkciója tehát nem az áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származására vonatkozik, hanem azok tanúsítására.

22 A Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény 1C. mellékletében szereplő egyezmény, amely az Európai Közösség nevében a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal került jóváhagyásra (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; a továbbiakban: TRIPs-megállapodás).

23 A The Tea Board többek között az 1151/2012 rendelet 13. cikkének a)–d) pontjára és a TRIPs-megállapodás 22. cikkére hivatkozik. E rendelkezések kiterjesztik az oltalom alatt álló földrajzi jelzések oltalmát az áruk, valamint szolgáltatások tekintetében érintő bármilyen visszaélésre, utánzásra vagy félrevezető utalásra.

24 A 207/2009 rendelet módosításáról szóló, 2015. december 16-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015: L 341., 21. o.).

25 E módosítás 2016. március 23-án lépett hatályba. A felszólalások benyújtásának időpontjában egyébként a „Darjeeling” elnevezést földrajzi jelzésként még nem lajstromozták.

26 E rendelkezés, amelynek tartalma lényegében az 1151/2012 rendelet jelenlegi 14. cikke (1) bekezdésének felel meg, előírja, hogy ha egy földrajzi jelzés e rendelet értelmében bejegyzésre került, a földrajzi jelzéssel kapcsolatos bejegyzési kérelem Bizottsághoz való benyújtásának időpontját követően benyújtott minden olyan védjegybejelentést el kell utasítani, amelynek tárgya olyan megjelölés, amelynek használata ellentétes lenne a 13. cikk (1) bekezdésével, és ugyanolyan jellegű termékre vonatkozik, mint a már bejegyzett elnevezés.

53. Az oltalom alatt álló földrajzi jelzésekre és a földrajzi jelzésből álló együttes védjegyekre olyan szabályok vonatkoznak, amelyek még ha rendelkeznek is bizonyos közös elemekkel – például lajstromozási kötelezettség és a megjelölés használatának módját meghatározó szabályok megléte –, egyebekben nagyon különböznek. A legjelentősebb különbségek között szerepel az oltalom alatt álló megjelölések típusa,[27] a megjelölésekkel ellátható áruk,[28] a földrajzi jelzések bejegyzésével szemben az áru és a terület közötti kapcsolat vonatkozásában támasztott szigorú követelmények,[29] a szokásos jelleg megszerzésére, a lajstromozás megújítására és védjegyoltalom tényleges használat hiánya miatti megszűnésére vonatkozó szabályok – amelyek csak a védjegyekre vonatkoznak –, valamint az oltalom terjedelme, mivel az oltalom alatt álló földrajzi jelzések jelentősen szélesebb körű oltalmat élveznek. A földrajzi jelzésekből álló együttes védjegyek és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések olyan különböző megjelölések, amelyeknek eltérő a céljuk és a szabályozásuk.

54. A The Tea Board tehát nem támaszkodhat a földrajzi jelzésekre vonatkozó szabályozásra annak érdekében, hogy érveket hozzon fel azon álláspontja mellett, amely szerint a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti együttes védjegyek alapvető funkciója eltér az e cikk (1) bekezdésének értelmében vett együttes védjegyek alapvető funkciójától, és hasonlít az oltalom alatt álló földrajzi jelzések alapvető funkciójára.

55. A The Tea Boardnak a 2004. november 16-i Anheuser-Busch ítéletre (C-245/02, EU:C:2004:717, 42. és 55. pont) és a 2007. június 14-i Häupl ítéletre (C-246/05, EU:C:2007:340, 48. pont) való hivatkozását illetően ki kell emelni, hogy e két ítéletben a Bíróság az európai uniós védjegyjogi fogalmakat a TRIPs-megállapodás megfelelő fogalmai fényében értelmezte. A jelen ügyben a The Tea Board ezzel szemben azt állítja, hogy a 207/2009 rendelet rendelkezéseit a TRIPs-megállapodásnak a védjegynek nem minősülő, más megjelölésekre vonatkozó rendelkezései alapján értelmezik.

56. A fenti megfontolások összessége alapján úgy vélem, hogy a The Tea Board fellebbezése első jogalapjának első részét, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

b) Az első jogalap harmadik részéről: a földrajzi jelzésből álló korábbi együttes védjegy és az egyéni védjegybejelentés tárgyát képező megjelölés közötti ütközés esetén fennálló összetéveszthetőség jellegének téves értékelése

57. A The Tea Board szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és/vagy elferdítette a jelen ügyben szereplő tényeket, amikor a megtámadott határozatokban azt állapította meg, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének értelmében vett együttes védjegy esetén az összetéveszthetőségnek a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából történő átfogó értékelése során nem lehet figyelembe venni a megjelölt áruk vagy szolgáltatások valós vagy feltételezett származását, és hogy nincs jelentősége annak, hogy a vásárlóközönség elhiheti-e, vagy sem, hogy a szóban forgó áruk, illetve az azok előállításához használt nyersanyagok vagy a szóban forgó védjegyekkel megjelölt szolgáltatások azonos földrajzi származással bírhatnak.

27 Az 1151/2012 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint csak az elnevezéseket (és nem pedig bármilyen grafikailag ábrázolható megjelölést) lehet földrajzi jelzésként lajstromozni.

28 A földrajzi jelzések oltalmáról a 1151/2012 rendelet csak a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek vonatkozásában, a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 671. o.) csak a borok vonatkozásában, a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 39., 16. o.) csak a szeszes italok vonatkozásában rendelkezik a földrajzi jelzések oltalmáról.

29 Az 1151/2012 rendelet 5. cikke értelmében a mezőgazdasági termékekre és az élelmiszerekre vonatkozó földrajzi jelzések olyan terméket jelölnek, amely egy meghatározott helyről, régióból vagy országból származik; melynek valamely tulajdonsága, hírneve vagy más jellemzője alapvetően földrajzi eredetének tulajdonítható; valamint amely előállításának legalább egy szakasza a meghatározott földrajzi területen történik. Ugyanezen követelmények nem vonatkoznak a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdésében foglalt együttes védjegyekre.

58. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy a Bíróság a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti „összetéveszthetőség” fogalmát a védjegyhez kapcsolódó megkülönböztető funkcióval összhangban értelmezi. Ezért az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ilyen összetéveszthetőség áll fenn akkor, ha ez megtévesztheti a vásárlóközönséget a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások származását illetően. [30]

59. E fogalmon kívül esik-e tehát az a veszély, hogy az érintett áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származásától, eltérő szempontok, így többek között a földrajzi származásuk tekintetében megtévesztik a fogyasztót? A Bíróság az 1998. szeptember 29-i Canon ítéletben (C-39/97, EU:C:2002:442, 29. pont) e tekintetben rámutatott, hogy „az említett összetéveszthetőség fennállásának kizárásához nem elegendő csupán annak bizonyítása, hogy a vásárlóközönség képzetében nem áll fenn az összetévesztés veszélye a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások előállítási helyét illetően” [31].

60. A The Tea Board álláspontja lényegében az arra irányuló kérelemben jelenik meg, hogy a Bíróság értelmezze át az egyéni védjegy és a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdésében említett együttes védjegy közötti ütközés esetén fennálló „összetéveszthetőség” fogalmát az az utóbbi védjegynek az általa megjelölt áruk vagy szolgáltatások földrajzi származásának jelzésére vonatkozó különböző funkciója fényében. Márpedig, mivel az e rendelkezés hatálya alá tartozó együttes védjegyek az említett cikk (1) bekezdésében szereplő együttes védjegyekkel azonos megkülönböztető funkciót töltenek be, az ilyen átértelmezés semmiképpen sem igazolható.

61. Egyébiránt megjegyzem, hogy mivel az OHIM a bejelentett védjegyek lajstromozásánál nem hivatkozott feltétlen kizáró okokra, szükségszerűen azt kellett megállapítania, hogy a „Darjeeling” kifejezést, ezen védjegyek egyedüli alkotóelemét nem lehet olyan jelzésnek tekinteni, amely a 207/2009 rendelet 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében a forgalomban a szóban forgó áruk és szolgáltatások földrajzi származásának megjelölésére szolgálhat. [32] Egyébként maga a Törvényszék is megállapította a megtámadott ítéletek 111. pontjában, hogy a TheTea Board nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely alkalmas lenne annak alátámasztására, hogy a szóban forgó földrajzi név jelenleg az érintett vásárlóközönség körében kapcsolatot mutat a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal, vagy hogy az említett nevet az érdekelt vállalkozások azok földrajzi származásának jelzésére használhatják.

62. Ebből következően még annak feltételezése esetén is, hogy az összetéveszthetőségnek a The Tea Board által javasolt értelmezését el kell fogadni, a bejelentett védjegyek semmiképpen sem alkalmasak arra, hogy az általuk megjelölt áruk vagy szolgáltatások földrajzi származását illetően a fogyasztót megtévesszék, mivel a bejelentett védjegyekben szereplő „darjeeling” kifejezést ezen áruk és szolgáltatások fogyasztója nem földrajzi jelzésként észleli.

63. E körülmények között a The Tea Board valójában azt kéri, hogy az együttes védjegye alapján ismerjék el számára azt a jogot, hogy a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján még az összetéveszthetőség hiánya esetén is felszólalhasson, ami ellentétes e rendelkezés egyértelmű szövegével.

64. A kifejtett indokok alapján úgy vélem, hogy a fellebbezés első jogalapjának harmadik részét, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

30 Lásd a 89/104 első irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozóan: 1998. szeptember 29-i Canon ítélet (C-39/97, EU:C:2002:442, 26. pont).

31 Annak kapcsán, hogy a szóban forgó áru kereskedelmi származásától eltérő megfontolások fennállása nem releváns az összetéveszthetőség értékelése szempontjából, lásd: 2006. április 5-i Madaus kontra OHIM – Optima Healthcare (ECHINAID) ítélet (T-202/04, EU:T:2006:106, 31. pont).

32 Egyébként is, ha az OHIM azt állapította volna meg, hogy a bejelentett védjegyekben szereplő „Darjeeling” szót az érintett áruk és szolgáltatások földrajzi származásának jelölésére használják, e védjegyek valószínűleg – mint félrevezetőek – nem részesülhettek volna védjegyoltalomban a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontja alapján.

c) Az első jogalap második részéről: a földrajzi jelzésből álló korábbi együttes védjegy és az egyéni védjegybejelentés tárgyát képező megjelölés közötti ütközés esetén az áruk és szolgáltatások hasonlóságának értékelése érdekében alkalmazandó szempontokkal kapcsolatos téves jogalkalmazás

65. A fellebbezés második jogalapjának első része azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és/vagy elferdítette a jelen ügyben szereplő tényeket, amikor azt állapította meg, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének értelmében vett együttes védjegy esetén nem lehet figyelembe venni a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások valós vagy feltételezett származását ezen áruknak és szolgáltatásoknak a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából történő összehasonlítása során, és hogy ezen összehasonlítást ugyanazon szempontok alapján kell elvégezni, mint amelyek akkor alkalmazandók, amikor egyéni védjegyekkel megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságát vagy azonosságát értékelik. A jelen ügyben a korábbi védjegyekkel megjelölt áru és a bejelentett védjegyekkel jelölt áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság értékelése céljából fel kell tenni a kérdést, hogy ezen áruk és szolgáltatások földrajzi származása lehet-e azonos. A The Tea Board szerint erre a kérdésre igenlő választ kell adni.

66. Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának értékelésénél figyelembe kell venni ezen áruk vagy szolgáltatások kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt. Ezen tényezők körébe tartozik különösen az áruk vagy szolgáltatások jellege, rendeltetése, felhasználása, valamint helyettesítő vagy egymást kiegészítő volta [33] és azok értékesítési csatornái. [34]

67. Arra is rá kell mutatni, hogy ha úgy tűnik is, hogy az ítélkezési gyakorlat megköveteli, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának értékelését szigorúan vett kereskedelmi szempontok alapján végezzék el, ezen értékelés illeszkedik a fentiekben kifejtett értelemben vett összetéveszthetőség vizsgálatának tágabb összefüggésébe. Ebből következően bizonyos számú, előre meghatározott szempont alkalmazásán túl figyelembe kell venni minden egyes ügyben azt a lehetőséget, hogy a fogyasztó konkrétan a szóban forgó áruknak vagy szolgáltatásoknak közös kereskedelmi származást tulajdoníthat.

68. Ennélfogva nem kizárt, hogy bizonyos esetekben a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások közötti egyszerű közelség elegendő ahhoz, hogy azonos vagy hasonló megjelöléssel ellátott áruk esetén a célzott vásárlóközönség képzetében az a meggyőződés alakuljon ki, hogy azokat egyetlen vállalkozás, vagy egymással kapcsolatban álló vállalkozások ellenőrzése alatt állították elő.

69. Különösen a fenti megfontolás alapján nem zárom ki, hogy amennyiben a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján történő felszólalás (akár ezen rendelet 66. cikkének (1) bekezdése vagy (2) bekezdése alapján) együttes védjegyen alapul, az érintett áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság értékelésénél – amelyet ugyanazon szempontok alapján kell elvégezni, mint amelyek két egyéni védjegy közötti ütközés esetén alkalmazandók – figyelembe lehessen venni ezen védjegyek egyedi jellegét, amennyiben egy ilyen tényező alkalmas arra, hogy az ezen áruk vagy szolgáltatások közötti kapcsolat fogyasztó általi észlelését befolyásolja.

70. Azonban még ilyen esetben is, e kapcsolat értékelése végső soron annak meghatározására irányul, hogy fennáll-e az ütköző megjelölések között a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség, és hogy ezen összetéveszthetőség – amint azt fent láttuk – vonatkozik-e a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származására.

33 Lásd a 89/104 első irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozóan: 1998. szeptember 29-i Canon ítélet (C-39/97, EU:C:2002:442, 23. pont).

34 Lásd többek között: 2007. július 11-i El Corte Inglés kontra OHIM – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños) ítélet (T-443/05, EU:T:2007:219, 37. pont).

71. Márpedig a bejelentett védjegyek árujegyzékében szereplő szolgáltatások lehetséges földrajzi származására vonatkozó szempont nyilvánvalóan nem nyújt információt azon veszélyről, hogy az érintett vásárlóközönség azt hiheti, hogy e szolgáltatások a korábbi együttes védjegyjogosult szervezet egyik tagjától származnak, legalábbis a jelen ügy körülményei között, amikor a „darjeeling” kifejezést a bejelentett védjegyekben nem földrajzi jelzésként használják.

72. Ennélfogva az első jogalap második részét is, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

d) A fellebbezés első jogalapjára vonatkozó végkövetkeztetések

73. A fenti megfontolások összessége alapján véleményem szerint a The Tea Board nem bizonyította, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletekben a vizsgált rendelkezések vonatkozásában tévesen alkalmazta a jogot. A tények elferdítésére alapított kifogásokat illetően elegendő megállapítani, hogy azok egyáltalán nem voltak alátámasztva.

74. A fellebbezés első jogalapját ezért teljes egészében el kell utasítani.

2. A fellebbezés második, a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapjáról

75. A The Tea Board szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítéletekben azt állapította meg, hogy a „darjeeling” szóelem által felidézett pozitív tulajdonságok a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő 35. osztályba tartozó szolgáltatások egy részére, a 38. osztályba tartozó szolgáltatások közül pedig semelyikre sem ültethetők át, és ennélfogva e védjegyek használata nem nyújt kereskedelmi előnyt e szolgáltatások tekintetében. A Törvényszék e megállapítását sem indokolta.

76. E tekintetben elegendő rámutatni, hogy a The Tea Board egyáltalán nem fejti ki, hogy az említett megállapítás mennyiben alapul téves jogalkalmazáson, és a tények elferdítésére alapított jogalapot sem támasztja alá. A két kifogást ezért el kell utasítani.

77. Ami az indokolás állítólagos hiányát illeti, megjegyzem, hogy a Törvényszék mindegyik megtámadott ítéletben rámutatott, hogy azon ok, amiért a bejelentett védjegyek használata a Delta Lingerie számára kereskedelmi előnyt nyújtott volna a női alsóneműk és női fehérneműk kiskereskedelmi értékesítésétől eltérő, 35. osztályba tartozó szolgáltatások és a 38. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében, egyáltalán nem tűnik ki az ügy irataiból, és a felperes nem adott elő semmilyen konkrét, ezen esetleges előny bizonyítására alkalmas bizonyítékot. A Törvényszék hivatkozva azon bizonyítékok hiányára, amelyek alkalmasak lennének annak alátámasztására, hogy a „darjeeling” szóelemhez kapcsolódó pozitív tulajdonságok átvitelre kerültek a szóban forgó szolgáltatásokra, megfelelően indokolta azon megállapítást, amely szerint ilyen átvitel a jelen ügyben nem bizonyítható.

78. A fellebbezés második jogalapját ezért el kell utasítani.

3. A fellebbezésre vonatkozó végkövetkeztetések

79. Mivel a fellebbezést alátámasztó két jogalapot a kifejtett okok miatt részben mint elfogadhatatlant, részben mint megalapozatlant el kell utasítani, véleményem szerint a fellebbezésnek nem lehet helyt adni. Azt javaslom tehát, hogy a Bíróság azt teljes egészében utasítsa el.

B. A csatlakozó fellebbezésekről

80. Mindegyik csatlakozó fellebbezése alátámasztására a Delta Lingerie két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap arra vonatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy elferdítette egyrészt a védjegyek, másrészt az oltalom alatt álló földrajzi jelzések funkcióit. A második jogalap az indokolás ellentmondásosságán és a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos téves jogalkalmazáson alapul.

1. A csatlakozó fellebbezéseknek egyrészt a védjegyek, másrészt az oltalom alatt álló földrajzi jelzések funkcióinak elferdítésére alapított első jogalapjáról

81. A Delta Lingerie szerint a Törvényszék azzal, hogy olyan hipotetikus előfeltevésre hivatkozott, amely szerint a korábbi védjegyek jóhírneve bizonyított volt, és hogy ezt az előfeltevést arra a téves következtetésre alapította, hogy a „Darjeeling” elnevezés által – teára vonatkozó oltalom alatt álló eredetmegjelölésként – élvezett jóhírnév átvitelre került az azonos árukra vonatkozó együttes védjegyként oltalom alatt álló azonos megjelölésre, tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a megjelölések e két típusának funkcióit.

82. Véleményem szerint e jogalap a megtámadott ítéletek téves értelmezéséből ered.

83. Meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítéletek 79. pontjában a Törvényszék rámutatott, hogy azon kérdés vonatkozásában, hogy a korábbi védjegyek jóhírnevet élveztek-e a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében, a megtámadott határozat szövege „legalábbis kétértelmű”, és hogy ezen határozatoknak az említett kérdés elemzésének szentelt fejezetének „egyetlen egyértelmű mondatából” kitűnik, hogy a fellebbezési tanács nem vont le végleges következtetést a korábbi védjegyek jóhírnevének fennállása vonatkozásában. A Törvényszék, mivel megállapította, hogy a fellebbezési tanács mégis lefolytatta elemzését a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján, úgy ítélte meg a megtámadott ítéletek 80. pontjában, hogy ezen elemzésnek szükségszerűen azon az előfeltevésen kellett alapulnia, hogy a korábbi védjegyek jóhírneve bizonyított.

84. Egyrészt a Delta Lingerie állításával szemben ilyen előfeltevést maga a Törvényszék nem fogalmazott meg, hanem csak annak megállapítására szorítkozott, hogy ezt a fellebbezési tanács tette meg. Másrészt, az említett előfeltevés a korábbi védjegyek jóhírnevének igazolására vonatkozott, nem pedig azokra a bizonyítékra, amelyek alapján ilyen igazolást elő lehetett volna terjeszteni.

85. Ezzel a Törvényszék nem csak, hogy nem foglalt állást azzal kapcsolatban, hogy a korábbi védjegyek jóhírneve bizonyított-e, hanem még arról sem döntött – se kifejezetten, se hallgatólagosan –, hogy ilyen igazolás céljából a „Darjeeling” elnevezés által – teára vonatkozó oltalom alatt álló eredetmegjelölésként – élvezett jóhírnév átvihető-e az azonos árukra vonatkozó együttes védjegyként oltalom alatt álló azonos megjelölésre.

86. Nem állítható e következtetéssel szemben, hogy csak a jóhírnév ilyen átvitelének figyelembevételével lehetett volna megfogalmazni azt a hipotetikus előfeltevést, amely szerint a korábbi védjegyek jóhírneve bizonyított volt. Egyrészt ugyanis a vitatott határozatokból – különösen a kétértelmű megszövegezésükre tekintettel –, nem tűnik ki egyértelműen, hogy az ilyen átvihetőség figyelembevételének elmulasztása volt a felszólalási osztály korábbi védjegyek jóhírnevére vonatkozó elemzésének egyetlen, a fellebbezési tanács által kifogásolt szempontja. Másrészt ez utóbbi maga sem foglalt állást egyértelműen – még kevésbé véglegesen – az ilyen lehetőségről, sem arról az ezt követően felmerülő kérdésről, hogy még ha el is fogadnánk a jóhírnév átvitelét, ez elegendő lett volna-e a korábbi védjegyek vagy legalább egyikük vonatkozásában a jóhírnévnek a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján történő megállapításához.

87. Ellenben azt a következtetést, amely szerint a Törvényszék nem bírálta el azt a kérdést, hogy valamely oltalom alatt álló eredetmegjelölés jóhírneve átvitelre kerülhet-e a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése szerinti együttes védjegyre a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása céljából, megerősíti a megtámadott ítéletek 147. pontja, amelyben a Törvényszék, miután valamennyi ügyben a vitatott határozatok részbeni hatályon kívül helyezéséről döntött, kimondta, hogy először is a fellebbezési tanácsnak végleges következtetést kell levonnia a korábbi védjegyek jóhírnevének fennállását és adott esetben azok intenzitását illetően.

88. A fenti megállapításokból az következik, hogy valamennyi csatlakozó fellebbezés első jogalapját el kell utasítani, mivel az a megtámadott ítéletek téves értelmezésére támaszkodik, és olyan jogkérdésre vonatkozik, amelyről a Törvényszék nem határozott.

2. A csatlakozó fellebbezéseknek az indokolás ellentmondásosságára és a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapított második jogalapjáról

89. A Delta Lingerie fellebbezése második jogalapjában először is arra hivatkozik, hogy a Törvényszék ellentmondott önmagának és megsértette indokolási kötelezettségét akkor, amikor a megtámadott ítéletek 141. pontjában azt állította, hogy semmi nem akadályozza, hogy a vásárlóközönségre, amelynek a bejelentett védjegyek a címzettjei, vonzerőt gyakoroljon az, hogy a bejelentett védjegyekre áttevődnek a Darjeeling régióhoz kapcsolódó értékek és pozitív tulajdonságok, míg ezen ítéletek 107., 111. és 120. pontjában mind a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások, valamint az említett terület között kapcsolat hiányát, mind az ezen áruk és szolgáltatások, valamint a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság teljes hiányát megállapította.

90. Véleményem szerint e kifogás nem fogadható el. A megtámadott ítéleteknek a Delta Lingerie által hivatkozott 107., 111. és 120. pontja a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége sérelmének komoly veszélyére vonatkozó elemzéssel foglalkozik, míg ezen ítéletek 141. pontja azon veszély fennállásának vizsgálatára vonatkozik, hogy a bejelentett védjegyek alapos ok nélküli használata tisztességtelenül kihasználhatja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Márpedig e két veszély fennállásának értékelése különböző elemek figyelembevételét teszi szükségessé. Így abban az esetben, ha a korábbi védjegyek megkülönböztető képességének sérelme megállapítást nyer, az átlagfogyasztó gazdasági magatartását kell figyelembe venni azon áruk vagy szolgáltatások esetében, amelyek vonatkozásában e védjegyet lajstromozták, míg abban az esetben, ha „potyázás” veszélyének fennállását kell értékelni, az elemzést a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások fogyasztója szempontjából kell elvégezni.

91. A Törvényszék tehát – anélkül, hogy önmagának ellentmondott volna – megállapíthatta egyrészt, hogy a korábbi együttes védjegyek árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások fogyasztója nem hiheti azt, hogy Delta Lingerie által benyújtott védjegybejelentésekben szereplő áruk és szolgáltatások Darjeeling régióból származnak, másrészt pedig, hogy ezen áruk és szolgáltatások fogyasztójára az említett régióhoz kapcsolódó értékek és pozitív tulajdonságok vonzerőt gyakorolhatnak.

92. E megállapítást nem kérdőjelezi meg a Delta Lingerie által kiemelt azon körülmény, hogy a korábbi együttes védjegyek árujegyzékében szereplő áru fogyasztói és a bejelentett védjegyek árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások fogyasztói között bizonyos mértékű átfedés áll fenn. Ugyanis e fogyasztók észlelését és magatartását különböző szempontokból (egyrészt arra való alkalmasság tekintetében, hogy a szóban forgó áruknak vagy szolgáltatásoknak bizonyos földrajzi származást tulajdonítsanak és ismerjenek el, másrészt az arra való indíttatás tekintetében, hogy valamely földrajzi jelzés felidézésre való alkalmassága vonzerőt gyakorol rájuk) és a különböző értékesítési ügyletek kapcsán a Törvényszék elemezte.

93. Másodszor a Delta Lingerie arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatban tévesen alkalmazta a jogot, amikor még annak megállapítását követően is, hogy az ütköző megjelölések között a vásárlóközönség képzetében fennálló asszociatív kapcsolatra vonatkozó elemzést a fellebbezési tanács nem végezte el, a megtámadott ítéletekben azt állította, hogy e rendelkezés alapján fennáll a bejelentett védjegyek alapos ok nélkül történő használata tisztességtelen kihasználásának veszélye.

94. E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a Törvényszék csak azt követően folytatta le a vitatott határozatok jogszerűségének a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének szemszögéből történő vizsgálatát, és állapította meg e vizsgálat végén e rendelkezés megsértését, miután megállapította, hogy a fellebbezési tanács elemzése egy ilyen asszociatív kapcsolat fennállásának hipotetikus előfeltevésén alapult. Ennek során a Törvényszék – a Delta Lingerie kifogásával szemben – nem sértette meg az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazási feltételeit.

3. A csatlakozó fellebbezésekre vonatkozó végkövetkeztetések

95. Mivel a csatlakozó fellebbezéseket alátámasztó jogalapok vizsgálata alapján a Delta Lingerie által a megtámadott ítéletekkel szemben felhozott hibák közül egyik sem állapítható meg, az említett fellebbezéseket véleményem szerint teljes egészükben el kell utasítani.

VI. Végkövetkeztetések

96. A fenti megfontolások összessége alapján azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el mind a fellebbezéseket, mind a csatlakozó fellebbezéseket, és a The Tea Boardot kötelezze a fellebbezések költségeinek viselésére, valamint a Delta Lingerie-t kötelezze a csatlakozó fellebbezések költségeinek viselésére.